

नक्षत्रमण्डलं क्रतुसप्तपरिष्ठात् प्रकाशते ।
हिलक्षे चोत्तरे वृक्षन् । बुधो नक्षत्रमण्डलात् ।
तावत्प्रमाणभागे तु बुधस्याप्युपनाः स्थितः ॥
अङ्गारकोऽपि शुक्रस्य तत्प्रमाणे व्यवस्थितः ।
सप्तद्वये तु भौमस्य स्थितो देवपुरोहितः ॥
सौरिवृहस्पत्ये चोर्ध्वं हिलक्षे समवस्थितः ॥”

इति विष्णुपुराणे । २ । ७ अध्यायः ॥

तेषां रथादि यथा,—
“योजनानां सहस्राणि भास्करस्य रथो नव ।
ईषादण्डस्तथैवास्त्रं द्विगुणो मुनिवत्तमः ॥
साहस्रकोटिलथा सप्तनियुतायधिकानि वै ।
योजनानान् तु तस्याश्चक्रं यत्र प्रतिष्ठितम् ॥
चत्वारिंशत्सहस्राणि द्वितीयोऽथो व्यवस्थितः ।
पञ्चान्यानि तु साहस्रानि स्यन्दनस्य महामते ॥
अक्षप्रमाणसुभयोः प्रमाणं तद्द्वयगार्हयोः ।
हृत्कोटिलथासुभयोर्ध्वं ध्रुवाधारो रथस्य वै ।
द्वितीयोऽथे तु तच्चक्रं संस्थितं मानवाचले ॥
हयाश्च सप्त ह्यन्वसि तेषां नामानि मे श्रुतम् ।
गायत्री च दृष्टव्युष्णिगञ्जगती चिष्टुवेव च ॥
अनुष्टुप् पंक्तिरित्युक्ताश्चन्द्रांसि हरयो रवेः ।
स रथोऽधिष्ठितो देवेरादित्ये च विभिस्तथा ।
गन्धर्वैरसरोभिश्च ग्रामणीसर्पराक्षसैः ॥
स्तुवन्ति स्तनयः सूर्यं गन्धर्वैर्गोयते पुरः ।
बृहन्धरसरो यान्ति सूर्यस्यासु निशाचराः ॥
वहन्ति पद्मगा यज्ञैः क्रियते भीष्म संयहः ।
बालखिल्यास्तथैवेन परिवार्य समासते ॥
सोऽयं सप्तगणः सूर्यमण्डले मुनिवत्तमः ।
हिमोष्णवारिदृष्टीनां हेतुलं सप्तपागतः ॥
रथस्त्रिचक्रः सोमस्य क्रुन्दाभास्करस्य वाजिनः ।
वामदक्षिणतो युक्ता दश तेन चरत्सौ ॥ * ॥
वायुमिद्रयसम्भतो रथश्चन्द्रसुतस्य च ।
पिशङ्गैस्तुरगैर्युक्तः सोऽष्टाभिर्वायुवेगिभिः ॥ * ॥
सवरूपः सायुक्तेषु युक्ते भूषणभवेह्वयेः ।
सोपासङ्गपताकसु शुक्रस्यापि रथो महान् ॥ * ॥
अष्टास्रः काश्चनः श्रीमान् भौमस्यापि रथो
महान् ।
पद्मरामाक्षरैश्चैः संयुक्तो बह्विधसन्धेः ॥ * ॥
अष्टाभिः पाण्डुरैर्युक्तै वाजिभिः काश्चने
रथे ।
तस्मिंस्त्रिष्ठितं वर्षं वै राशौ राशौ दृष्टस्यतिः ॥
आकाशसम्भवेरथैः श्रवणैः स्यन्दनं युतम् ।
समारक्ष्य शूनैर्याति मन्दगामी शूनैश्चरः ॥ * ॥
सर्भानोस्तुरगा ह्यष्टौ शृङ्गाभा ध्रुवरं रथम् ।
सङ्कटयुक्तास्तु मैत्रेयः । वहन्यविरतं सप्त ॥ * ॥
तथा केतुरथस्याथा अष्टौ ते वातरं हसः ।
पलाशधूमसङ्गाभा काशारसनिभारुखाः ॥ * ॥
एते मया गृह्यामां वै तवाख्याता रथा नव ।
सर्वे ध्रुवे महाभाग । प्रवृद्धा वायुरक्षिभिः ॥”
इति विष्णुपुराणे २ अंशे ८१-१२ अध्यायाः ॥
गृह्याणामशुभप्रतीकारः । राजमार्गच्छे ।
“दोषो न स्याद्गृह्याणामप्रशिखरिखरै ताव-
मिन्दौ च श्रुतं

पृथ्वीपुत्रे प्रवालं शशधरतनये श्रातकुम्भं
भुजेन ।
देवाचार्यै च सुक्तां मणिमहुरगुरौ सीसकं
सूर्यसुनौ
राशौ शौचं त्वनित्ये कमलजतनये राजपट्टं
विभक्तुः ॥”
श्रातकुम्भं सुवर्णम् । राजपट्टं कपूराक्षीति
स्थितम् । अपि च । बुद्धिप्रकाशे ।
“त्रिसूलीं क्षीरिकाभ्रं गोखिडां दृष्टदारकम् ।
ब्रह्मयष्टिं सिंहपुच्छीं वाय्वालं चन्द्रं सितम् ।
अश्वगन्धां क्रमात् सूर्यादद्यादोषोपशान्तये ॥”
इति ज्योतिषतत्त्वम् ॥
स्वजम्भाराश्वधिनवग्रहशुद्धिर्यथा,—
“केतूपञ्चभौममन्दगतयः घटाक्षिसंस्थाः शुभा-
शान्दार्कावपि ते च तौ च दशमौ चन्द्रः पुनः
सप्तमः ।
जीवः सप्तनवद्विपञ्चमगतो युग्मेऽथ सोमात्मजः
शुक्रः बङ्कदण्डसप्तवर्षमितरे सर्वेऽप्युपास्ते शुभाः ॥”
इति दीपिका ॥
रविः ३।६।१०।११।राशयः । सोमः ३।६।७।१०।
११ शुक्रपक्षे २।५।६ । जन्मक्षेर्वर्जितजन्मचन्द्रः
शुभः । मङ्गलः ३।६।१०।११ । बुधः २।७।६।८।
१०।११।१२ । दृष्टस्यतिः २।५।७।६।११ । शुक्रः
१।२।३।४।५।६।७।११।१२ । शनिः ३।६।१०।११।
राहुः ३।६।१०।११ । केतुः ३।६।१०।११।राशयः ॥
गृह्याणां राशिभोगनिर्णयः । यथा,—
“रविर्मासं निशानाथः सपाददिवसद्वयम् ।
पञ्चत्रयं भूमिपुत्रो बुधोऽष्टादशवाचरान् ॥
वर्षमेकं सुराचार्यैश्चाष्टाविंशदिनं श्रुतम् ।
शनिः साहस्रद्वयं वर्षं सर्भानुः साहस्रवत्सरम् ॥”
रविः १ मासः । सोमः २० दिनम् । कुजः ४५
दिनम् । बुधः १८ दिनम् । दृष्टस्यतिः १ वत्स-
सरः । शुक्रः २८ दिनम् । शनिः २५० वत्सरः ।
राहुः १५० वत्सरः । केतुः १५० वत्सरः । इति
ज्योतिषम् ॥ * ॥ अथ चन्द्रादिग्रहस्य गृह्याणा-
मस्तोदयज्ञानम् । यथा,—
“अथोदयास्तमययोः परिज्ञानं प्रकीर्तयते ।
दिवाकरकराक्रान्तधूर्त्तानामल्पतेजसाम् ॥
सूर्यादयधिकाः पश्चादस्तं जीवकुजार्कजाः ।
जनाः प्रागुदयं यान्ति शुक्रद्वौ वक्रिणौ तथा ॥
अल्पा विवस्वतः प्राच्यामस्तं चन्द्रशर्भागवाः ।
ब्रजन्धयधिकाः पश्चादुदयं श्रीधियायिनः ॥” * ॥
एषां कालांशा यथा,—
“एकादशामरेण्यस्य तिथिसंस्थार्कजस्य च ।
अस्तांशा भूमिपुत्रस्य दशसप्तार्किकास्ततः ॥
पश्चादस्तमयोऽष्टाभिरुदयः प्राङ्गृह्यतया ।
प्रागस्त उदयः पश्चादस्तत्वाद्दशभिर्भोगैः ॥
एवं बुधो द्वादशभिश्चतुर्दशभिर्शकैः ।
वक्रशीघ्रगती चाकार्तु करोत्यस्तमयोदयौ ॥
एथाधिकैः कालभागैर्दश्या न्यूनैरदर्शनाः ॥
भवन्ति लोके खचरा भासुभायस्तर्कयः ॥”
इति सूर्यसिद्धान्तः ॥

तिथामस्तोदयदिनसंख्याज्ञानम् । यथा,—
“शुभाक्षिचन्द्रा-१२२ अदिदशाश्च ३३ एता ३२
वेदान्तो ४७ रामकृते ४३ क्रमेण ।
भौमादिकस्यास्त दिनानि वक्रे
बुधस्य भूपा १६ दश भागवस्य ॥”
एषां एकस्यादस्तमयादुदयाद्वा आशुदयास्त-
ज्ञानम् । यथा,—
“तथास्तवक्रात् कुजतोऽस्तवक्रे
आल-२२ अ-४ विन्-१३ दिग्-१० नैथ १२
मासैः ।
महास्तवक्रास्तविधौ सितस्य
कृत्वेऽथ वक्रस्तु नवेन्द्रमासैः १६ ॥”
गुरोवदयस्य प्राक् पश्चात् शुक्रस्य तु उदयवक्र-
महास्तां प्राक् पश्चात् वास्तुदृष्टदिनज्ञानम् ।
यथा,—
“दृष्टः पुरस्तादुदयस्य पश्चात्
वाणश्च पक्षं १५ वत्सर्वा पतिः स्यात् ॥
एवं सितः पक्षदिनानि दृष्टो
वाणो भवेत्क्षीबि दिनानि वक्रे ॥
दृष्टस्तु पक्षं १५ श्रुजो महास्ते
वाणः पुनस्तत्र दशाहमेव ॥”
इति विद्वान्मन्मन्त्रे ॥
अथ नवग्रहस्तोत्रम् ।
“जनाकुसुमसङ्कार्थं काश्यपेयं महाद्युतिम् ।
ध्यान्तारिं सर्वपापघ्नं प्रबतोऽस्मि दिवाकरम्
दिव्यशक्तुपाराभं क्षीरोदारवसम्भवम् ।
नमामि शशिनं भक्ता शम्भोर्मुकुटभूषणम् ॥
धरणीगर्भवम्भूतं विदुत्पुञ्जसमप्रभम् ।
कुमारं शक्तिहस्तञ्च लोहितार्कं नमाम्यहम्
प्रियङ्गुकनिकाश्यामं रूपेणाप्रतिमं बुधम् ।
सौम्यं सर्वगुणोपेतं नमामि शशिनः सुतम् ॥
देवतानाम्बोद्याश्च गुरुं कनकसन्निभम् ।
वन्द्यभूतं त्रिलोकेशं तं नमामि दृष्टस्यतिम् ॥
हिमकुन्दश्यालामं देवानां परमं गुरुम् ।
सर्वश्राद्धप्रवृत्तारं भागवं प्रथमाम्यहम् ॥
नीलाङ्गनचयप्रख्यं रविचन्द्रं महाग्रहम् ।
ह्यायाया गर्भवम्भूतं वन्दे भक्ता शूनैश्चरम् ॥
अहंकार्यं महाघोरं चन्द्रादित्यविमर्हकम् ।
विंदितायाः सुतं रौद्रं तं राहुं प्रथमाम्यहम् ॥
पलाशधूमसङ्गाशं तारायहविमर्हकम् ।
रौद्रं वदाम्भ्रं क्रूरं तं केतुं प्रथमाम्यहम् ॥
आवेनोक्तमिदं स्तोत्रं यः पठेत् प्रयतः शुचिः ।
दिवा वा यदि वा रात्रौ शान्तिस्तस्य न संशयः ॥
येभ्यश्चमनुजस्थापि आरोप्यं पुष्टिवर्धनम् ।
नरनारीप्रियत्वञ्च निर्व्वं तस्योपजायते ॥
तच्चकोटिपर्य्यमो वायुर्यं चान्ये यदृषीडकाः ।
ते सर्वे प्रशमं यान्ति यासौ ब्रह्म संशयः ॥”
इति श्रीवासभाषितं नवग्रहस्तोत्रं समाप्तम् ॥
(गृह्याणामन्यदिववरणं गृह्यशब्दे प्रथमम् ॥ * ॥
नवं नूतनं गृही गृह्यं यस्मिन् विद्यहे नव
वहे, चि । यथा, रामायणे । २ । ५८ । १ ।
“दृष्टं परमसन्तं नवग्रहमिव दिपम् ॥”)